

ΙΑ'. Ι^εΣΤΟΡΙΑ τῶν ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἦσαν ἄποικοι τῶν Φοινίκων· διότι, ἐπειδὴ Πυγμαλίων ὁ τύραννος τῆς Τύρου, ἐφόνευσε τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς του Διδοῦς π. Χ. Σιχαῖον, αὐτὴ λαβοῦσα τοὺς θησαυρούς του, καὶ 880 πολλοὺς Τυρίους, ἥλθεν εἰς τὴν Αἴφρικήν, καὶ ἔκτισε τὴν Καρχηδόνα, καὶ τὴν ἐξόλισε πολυτρόπως· καὶ τὴν ἐγέμισεν ἀπὸ ἀνθρώπους· ἡτον ὅμως ἦν αγκασμένη νὰ δίδῃ φόρον εἰς τοὺς ἐγχωρίους.

846 β'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Διδοῦς, ἡ διοίκησις συνίσατο εἰς δύο ὑπάτους, εἰς ἐν συμβούλιον, καὶ εἰς τὸν δῆμον· Καὶ εἰς ὅλιγον καιρὸν ἡ Καρχηδὼν ἔγεινε πόλις μεγάλη καὶ πολεμικὴ, καὶ καθυπέταξε πολὺ μέρος τῆς Αἴφρικῆς· καὶ πολλὰς νήσους τῆς μεσογείου θαλάσσης, καὶ πολὺ μέρος τῆς Ισπανίας, καὶ Σικελίας· Καὶ ἔγεινεν ἔθνος δυνατώτατον καὶ εἰς τὴν Ἑρακλάν καὶ εἰς τὴν Θάλασσαν.

γ'. Μετὰ πολλοὺς δὲ χρόνους οἱ Καρχηδόνιοι, ἔχοντες σκοπὸν νὰ κυριεύσωσιν ὅλην τὴν Σικελίαν, 484 ἐσυμμάχησαν μὲ Εέρεζην τὸν α', βασιλέα τῶν Ηερσῶν· καὶ εἰσέβαλον πρὸς τὰς Συρακούσας, ἔχοντες ερατηγὸν τὸν Αἴμιλκάρ· ὅπου ἦτον τύραννος ὁ Γέλων· ὁ ὅποιος τοὺς κατενίκησεν εἰς τὴν πόλιν Ιμέραν· καὶ τοὺς ἤναγκασε νὰ σφαλίσωσιν εἰρήνην· ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ἀπέχωσιν οἱ Καρχηδόνιοι ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπον συνήθειαν τοῦ νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς Θεοὺς ἀνθρώπων θυσίας..

δ'. Οἳ ταν δὲ οἱ Αἴθηναιοι διεφθάρησαν εἰς τὰς 413 Συρακούσας, οἱ Εὐγιζαῖοι, φοβηθέντες τοὺς Συρακουσίους, ἐκάλεσαν τοὺς Καρχηδονίους εἰς βοήθειαν· καὶ αὐτοὶ ἔζειλαν τὸν Αἴννιβαν, ἔκγονον τοῦ Αἴμιλκάρ· ὅστις εἰς τὴν Σικελίαν ἐκυρίευσε τὴν Σεληνοῦντα, καὶ τὴν Ιμέραν· Καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Ιμιλκῶν ἐκυρίευσε τὴν Αἴχραγαντα καὶ τὴν Γέλαν· Καὶ οὕτω συνεφωνήθη εἰρήνη·

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΘΗΓΗΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΣ ΚΑΘΗΓΗΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

ἡ ὅποια ἡτον πρὸς ἀφελος τῶν Καρχηδονίων· Τοῦτο δὲ ἔγεινεν ἐπὶ Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου.

ε'. Εἶπειτα δὲ Διονύσιος ὁ νεώτερος ἐκήρυξε καὶ π. χ. τὰ τῶν Καρχηδονίων πόλεμον· καὶ νικηθεὶς, ἔκλει- 397 σεν εἰρήνην· Εἶπειτα δὲ ἥλθον οἱ Καρχηδόνιοι εἰς 548 τὴν Σικελίαν, ἔχοντες σρατηγὸν τὸν Μάγωνα, καὶ οἱ Συρακούσιοι, δυσηρεσημένοι ἀπὸ τὸν Διονύσιον, ἐπροσκάλεσαν Τιμολέοντα τὸν Κορίνθιον· ὁ δόποιος καὶ τοὺς Διονύσιους ἐδίωξε, καὶ τοὺς Καρχηδονίους ἐνίκησε, καὶ τοὺς ἡνάγκασεν εἰς εἰρήνην ἐπιζήμιον δὲ αὐτοὺς.

ς'. Εἶπειτα δὲ ὁ Αὐγαθοκλῆς, ἔχων βοηθοὺς τοὺς 312 Καρχηδονίους, ἔλαβε τὴν ἔξουσίαν τῶν Συρακουσῶν· Αὐλλ' ἐπειδὴ ἐφάνη τυραννικὸς, οἱ Συρακούσιοι ἔκρα- ἔξαν βοηθοὺς τοὺς Καρχηδονίους· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐπειψαν τὸν Αὐμιλκᾶρ κατ' αὐτοῦ· καὶ τὸν ἐσφάλε- σεν εἰς τὰς Συρακούσας· Αὐλλ' ὁ Αὐγαθοκλῆς, φυ- γὼν, ἐπέρασεν εἰς τὴν Αὐφρικήν μὲν σράτευμα, καὶ ἐσενοχώρει τοὺς Καρχηδονίους· ὅτε ἔμελλε νὰ γείνῃ τύραννος τῆς Καρχηδόνος ὁ Βομίλκας· ἀλλὰ τὸν μὲν Βομίλκαν ἐκρέμασαν οἱ Καρχηδόνιοι· τὸν δὲ Αὐγα- θοκλέα ἡνάγκασαν νὰ ἐπιερέψῃ εἰς τὴν Σικελίαν.

ξ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Αὐγαθοκλέους, εἰς τὰς ἀνωμαλίας τῆς Σικελίας περὶ διαδοχῆς, οἱ Καρχη- δόνιοι ὑπέταξαν σχεδὸν ὅλην τὴν Σικελίαν, καὶ οἱ 277 Σικελιῶται ἐκάλεσαν εἰς βοήθειαν τὸν Πύρρον, βα- σιλέα τῆς Ηπείρου· ὅστις ἡτον τότε εἰς τὴν Ιτα- λίαν· Εἶλθὼν δὲ ὁ Πύρρος, ἐνίκησε μὲν τοὺς Καρ- χηδονίους· τὰ δὲ πράγματα τῆς Ιταλίας τὸν ἡνάγκα- σαν νὰ ἐπιερέψῃ ἐκεῖ· Καὶ οὕτως οἱ Καρχιδόνιοι ἐκυρίευσαν πάλιν τὴν Σικελίαν.

η'. Αὐλλ' ὁ Ιέρων, βασιλεύσας τῶν Συρακουσῶν, τότε μὲν ἡλευθέρωσε πολλοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς Καρ- χηδονίους· ὑσερον δὲ ἡνώθη μετὰ τῶν Καρχηδονίων κατὰ τῶν Φωμαίων· καὶ ἔγειναν οἱ καλούμενοι Λι- βυκοὶ πόλεμοι· οἱ δόποιοι ἤρχησαν οὕτως.

θ'. Ε'κυρίευσάν τινες σρατιῶται τοῦ Α' γαδοκλέους τὴν Μεσσήνην· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εὐδοκίμουν· ἔπειτα δὲ διηρέθησαν· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐξήτουν τὴν βοήθειαν τῶν Ρωμαίων· οἱ δὲ, τῶν Καρχηδονίων· Καὶ ἐκ τούτου συνέβη ὁ πρῶτος Λιβυκὸς πόλεμος μεταξὺ Ρωμαίων καὶ Καρχηδονίων· ὅστις ἔξετάνθη ἐπηεἰκοσιτέσσαρα· καὶ οἱ Καρχηδόνιοι ἀνιθίσαντο ἀνδρείας· καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ Ξάνθιππον τὸν Ακεδαιμόνιον, ἤχμαλώτισαν τὸν Ρηγοῦλον, ὅστις ἐπέρασε μὲ σόλον εἰς τὴν Α' φρικήν.

Εργαστήριο Ερευνών Κληρονομίας του Κωνσταντίνου Πανεπιστημίου Τόμεας ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΦΙΛΟΧΟΡΙΑΣ Θ. ΝΕΓΡΟΠΟΥΛΟΥ

π. **κ.** **τ.** **θ'.** Εἰς δὲ τὴν Σικελίαν σρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων ἦτον ὁ Α' μιλκὰρ· Ε'πειδὴ δὲ ὁ Λοντάτιος ἔφθειρε τὸ ναυτικὸν τῶν Καρχηδονίων, ἐβίασαν αὐτοὺς οἱ Ρωμαῖοι μὲ συνθῆκας νὰ ἀφίσωσι τὴν Σικελίαν.

π. Χ. **ια'**. Μετὰ δὲ ταῦτα ἑβδομήκοντα χιλιάδες σρατιῶται μισθοφόροι, ζητοῦντες τὸν μισθὸν, ἀπεισάτησαν· καὶ ἐκυρίευσαν ὅλας τὰς πόλεις τῆς Α' τρικῆς· καὶ ἐπολέμουν τρία ἔτη καὶ μῆνας ἔξι· ἀλλ' ὁ Α' μιλκὰρ τοὺς ἐνίκησε κατὰ κράτος· Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐνκαιρίᾳ οἱ Ρωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν Σαρδινίαν, ἐν ψῷ εἶχον εἰρήνην μὲ τοὺς Καρχηδονίους, καὶ ὡς Σαρδινία ἦτον τῶν Καρχηδονίων.

ιβ'. Οὐθενὸς ὁ Α' μιλκὰρ, πρὸς ἀποζημίωσιν, ἤλθεν εἰς τὴν Ι' σπανίαν, καὶ ὑπέταξε πολλὰ ἔθνη αὐτῆς· ὁ δὲ γαμβρὸς του Α' σδρούβας ἐκυρίευσε τῆς Ι' σπανίας ἔως τοῦ Ι' βηρος ποταμοῦ· καὶ ἐκτισε τὴν νέαν Καρχηδόνα.

ιγ'. Τοῦτο ἐπείραξε τοὺς Ρωμαίους, καὶ ἐξήτουν αἰτίας πολέμου· τὸν δποῖον καὶ ἐκήρυξαν· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος Λιβυκὸς πόλεμος· Οὐθενὸς ὁ Α' νιβας, νιὸς τοῦ Α' μιλκὰρ, κινήσας ἀπὸ τὴν Ι' σπανίαν, ἐπέρασε τὰ Ηυρηναῖα ὄρη· καὶ διὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν Α' λπεων ἤλθεν εἰς τὴν Ι' ταλίαν, καὶ κατηρήμωσε τὸ πᾶν· καὶ ἐνίκησε τοὺς περιφημοτέρους σρατηγοὺς τῶν Ρωμαίων.

ιδ'. Α'λλὰ Σκιπίων ὁ νεώτερος, ὑποτάξας τὴν

Ι'σπανίαν, καὶ ἐκεῖθεν περάσας εἰς τὴν Α'φρικὴν, τὸν ἡνάγκασε νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὴν· ὅπου ὁ Σκιπίων ἐνίκησε κατὰ κράτος τοὺς Καρχηδονίους· καὶ τοὺς ἡνάγκασε μὲ συνθήκῃ νὰ μὴ κάμωσι πόλεμον ἔξω τῆς Α'φρικῆς· καὶ διὰ Α'ννιβας νὰ ἀφήσῃ τὴν ερατηγίαν· καὶ νὰ δώσωσιν ὀπίσω τοὺς τόπους εἰς τὸν βασιλέα τῆς Νομιδίας Μασινίσσαν, τὸν σύμμαχον αὐτῶν· καὶ πόλεμον νὰ μὴ κινήσωσι χωρὶς τὴν γνώμην τῶν Ρ'ωμαίων.

ιδ'. Καὶ οὗτως ὁ μὲν Α'ννιβας κατεγίνετο εἰς τὴν διόριθμον τῆς δημοκρατίας· οἱ δὲ συμπολῖται του παροργισθέντες ἐκ τούτου, τὸν ἔξωρισαν· καὶ πρῶτον μὲν κατέβρυγεν εἰς τὸν Α'ντίοχον τὸν μέγαν, βασιλέα τῆς Συρίας· ἔπειτα δὲ εἰς τὸν Ηρονσίαν, βασιλέα τῆς Βείθυνίας· ὅπου φοβούμενος τοὺς Ρ'ωμαίους, ἐφαρμακώθη.

ιε'. Εἶπειδὴ δὲ οἱ Νομίδαι ἡνώχλουν τοὺς τόπους τῶν Καρχηδονίων· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, προσκλαιόμενοι εἰς τοὺς Ρ'ωμαίους, δὲν εἰσηκούοντο· ἡναγκάσθησαν νὰ ὑπερασπισθῶσι τοὺς τόπους των μὲ τὰ ὄπλα· ἐκ τούτου οἱ Ρ'ωμαῖοι τοὺς ἐκήρυξαν πόλεμον, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος Λιβυκὸς πόλεμος.

ιζ'. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Α'φρικὴν ἐβίαζον τοὺς Καρχηδονίους νὰ παραιτήσωσι τὴν πόλιν των, καὶ νὰ κτίσωσιν ἄλλον ἄλλην· Οὕτεν ἡναγκάσθησαν νὰ πολεμήσωσι· καὶ μετὰ τριετῆ ἴσχυρὰν ἀντίσασιν, ἐνικήθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ νεωτέρου· καὶ ἡ Καρχηδὼν ἐκυριεύθη· καὶ ἡ ἐπικράτεια ἔγεινεν ἐπαρχία τῶν Ρ'ωμαίων.

ΙΒ'. Ι'ΣΤΟΡΙΑ τῶν ΣΥΡΑΚΟΥ- ΣΙΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Συρακούσιοι ἦσαν κάτοικοι εἰς ἐν μεροց Σικελίας· καὶ τὸ βασίλειον αὐτῶν ἐθεμελίωσεν.

H. X. Αρχίας ὁ Κορινθίος· καὶ ἔπειτα μετεβλήθη εἰς δημοχοριαν· ἐκτὸν ὁ Ιέλων κατέζησε πάλιν τὴν μορφήν· καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τέρατος, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ἀδελφόν του Ιέρωνα τὴν Ιέλων.

6'. Οταν δὲ Ξέρξης ἐκίνησε πατέει τῆς Ελλάδος,
συγκείγεται μὲν τοὺς Καρχηδονίους πατέει τὴν Εἰλίγ-
νων ἀλλά ο Γεῖτον πατέει ἐκίνησε τὸν Αμιλχάρ, καὶ διέ-
φερεισθεὶς τοὺς Καρχηδονίους καὶ τοὺς ἱγάνα-
σερ εἰς τὴν Λιβύην ἐπιτίθεται· καὶ γὰρ μήν στοιαζομένη
εἰς τὸ ἔπος ἀνθρώπους εἰς τοὺς θεούς των· οὗτον
καὶ οἱ Σιρακούσιοι τὸν ἐπήγρεαν βασιλέα.

472 γένεται τοῦ θεοῦ πατέρος αὐτοῦ διάδοχος αὐτοῦ ἀδελφός τον Ιέρων,
ἔφημίσθη διὰ τὴν πρὸς Ηὔδαρον καὶ Βαζυλίδην,
τοὺς ποιητὰς, φιλίαν· διὰ τῶν ὑποίων τὰς οὐραν-
ιὰς ρίξησε τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπισήμας.

461 δ'. Οὐδὲ ἀδελφός του Θρασίωνος, ἐπειδὴ ἐγά-
460 νη τυραννίζεις, ἐδιώχθη· καὶ οἱ Σεραποῖσμι ἰστέη-
δαν δημοκρατίαιν· καὶ διὰ γόβου τυραννίας διώρι-
σαν τὸν πεταλισμὸν· ὁ ὅποιος ἦτον εἶδες ἔξοριας· καὶ
οὕτως ἔζων ἔξήκοντας ἐτῇ ἐν εἰρήνῃ.

έ. Φίτοιςσασαι δὲ αἱ πέριξ πόλεις τῆς Σικελίας
τὴν εὐδαιμονίαν της, ἐπροσάλεσαν τοὺς Αἴθυραίων
415 κατ' αὐτὸν, καὶ ἥκιθον τεοσαράζοντα γέλιάδες ἐπὸ^ν
τὴν ὁδηγίαν τοῦ Λιξίου· οἱ δὲ Σιρακούσιοι ἐπρο-
σάλεσαν τοὺς Λακεδαιμονίους· Καὶ ἐν ᾧ οἱ Αἴθυ-
ραι οἱ πολιόρκοντες τὰς Σιρακούσας, ἐπρόσθασεν ὁ
Τέλεππος μὲν τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐτίκησεν αὐ-
τοὺς κατὰ κράτος· καὶ διέψυχεν ὅλον τὸν σόλον
αὐτὸν· ὅτε ἀπέθανε καὶ ὁ σφατηγὸς τῶν Αἴθυραιών
Λιξίας.

ε'. Επειδὴ δὲ οἱ Καρχηδόνιοι ἐκνοτίενσαν πολλὰς
πόλεις εἰς τὴν Σικελίαν, οἱ Σικελῖται συνηθιζοίσθη-
σαν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ διώρισαν ἀρχιερέτηγον
τὸν Διονύσιον, πλούσιον πολίτην. οἷον ποὺς γίνεσθαι
406 ὁ Διονύσιος εἰς τὴν Εὔλαν, τὴν ὥποιαν ἐπολιόρκησεν
οἱ Καρχηδόνιοι, ἐκνοτίενθη ἡ πόλις αὕτη ἀπό τούς

έχθρους· καὶ οἱ Συρακούσιοι καθύβρισαν τὸν οἶκόν του ἀπανθρώπως· αὐτὸς δὲ, ἐλθὼν εἰς τὰς Συρακούσας μὲν σράτευμα, τοὺς μὲν ἐναντωθέγτας κατέσφαξ· πρὸς δὲ τοὺς Καρχηδονίους ἔκαμεν εἰρήνην,

ζ'. Εἴπειδὴ δὲ πάλιν ἀπεισάτησαν κατ' αὐτοῦ οἱ Συρακούσιοι, αὐτὸς ἔφυγε· καὶ ἐπέζρεψε πάλιν μὲν σράτευμα τῶν Καμπανίων καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ ἐζερεώθη εἰς τὸν θρόνον· Εἴπειτα δὲ ἐκυρίευσε τὸ Π' ἥγιον εἰς τὴν Ιταλίαν· καὶ ἔδειξε κατὰ τῶν κατοίκων πᾶσαν ἀπανθρωπίαν.

η'. Οὐδὲ νιός του Λιονύσιος ὁ νέος, ἐκάλεσε μὲν Π. Χ. τὸν Πλάτωνα εἰς τὴν αὐλὴν του πρὸς ὀφέλειαν· 372 ἀλλὰ φύσις τυραννικὴ δὲν ὀφελεῖται ποτὲ ἀπὸ τὴν φιλοσοφίαν· Εἴξωρισε δὲ τὸν ἐνάρετον Δίωνα· καὶ ἐξέπεσε διόλου εἰς τυραννικὰς κακουργίας· καὶ ἔγαινα μισητὸς ἀπὸ ὅλους.

θ'. Τοῦτο γινώσκων ὁ Δίων, ἐλθὼν μὲν ὀκτακοσίους Πελοποννησίους, τὸν ἐδίωξεν· Εἴπειτα δὲ Αὐθυνιός τις Κάλλιππος ἔσφαξε τὸν Δίωνα, καὶ ἐλαβεν αὐτὸς τὸ κράτος τῶν Συρακουσίων· μετὰ ταῦτα ὅμως ἦλθεν Ιππάρινος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Διονυσίου, καὶ κατέσησε πάλιν τὸν ἀδελφόν· του.

ι'. Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, οἱ μὲν Καρχηδόνιοι ἐπεμψαν κατὰ τῆς Σικελίας Μάγωνα τὸν σρατηγὸν· οἱ δὲ Συρακούσιοι, μὴ φέροντες τὸν τύραννον, καὶ δὶ αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ἔχθρους, ἐζήτησαν βοήθειαν ἀπὸ τοὺς Κορινθίους· οἱ όποιοι ἐπεμψάν τὸν Τιμολέοντα.

ια'. Οὐδὲ Τιμολέων, ἐλθὼν εἰς τὰς Συρακούσας, τὸν μὲν Διονύσιον ἐδίωξε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ ἐδίδασκε γράμματα· τοὺς δὲ Καρχηδονίους νικήσας, τοὺς ἡνάγκασεν εἰς εἰρήνην κατησχυμένην δὶ αὐτοὺς· Καὶ τὰς μὲν Συρακούσας ἀποκατέσησεν ἐλευθέρας· αὐτὸς δὲ μείνας αὐτοῦ, ἐζῆσεν ἀγαπώμενος καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτας καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους.

ιβ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Τιμολέοντος. ἔγεινε 319

τίραντος εἰς τὰς Συρακούσας ὁ Σωσίζομενος· τὸν δποῖον ἐδιώξεν ὁ Αὐγούστος· Εἶπεν δὲ ὁ Σωσίζομενος ἡθελε νὰ ἐπισχέψῃ εἰς τὰς Συρακούσας μὲ τὴν διοίστειαν τὸν Καρχηδόνιον· συνέβη πόλεμος μεταξὺ Καρχηδόνιον καὶ Αὐγούστον.

γ'. Καὶ ἐν φέρμαχοι, ὃς επηγός τῶν Καρχηδόνιον, ἐποιήσκει τὰς Συρακούσας· ὁ Αὐγούστος φυγὼς, ἔλετερ εἰσῆντος Αὔροτε μὲ σούστινα, καὶ ἐπενοχάθετος Καρχηδόνιον· Αὐτὸν δὲ τοὺς θυρέτορες τῶν σφραγιστῶν του, ἥντας αστηρὰ κλεῖση εἰσήγει· Επειδέντες δὲ εἰς τὰς Συρακούσας, ἵπεταις τοὺς Βορετίους· ἀπέθανε δὲ ὑπὸ φαριάκον.

Π. Χ. ιδ'. Εἶπεντα δὲ οἱ Συρακούσιοι, διὰ τὰ ἑπερα-
277 σπισθῶσι τὴν Ἐλευθερίαν των, ἐπιμαζάλεσσιν τὸν Ηέδην, βασιλέα τῆς Ηπείρου· ὅστις τότε ἦταν εἰς τὴν Ιταλίαν· ὁ δποῖος ἔλετον, ἐνίκησε μὲν τοὺς Καρχηδόνιον· ὅμως τὰ τῆς Ιταλίας πρόγματα τὸν ἥνταγκασαν τὰ ἐπισχέψῃ πάλιν ἐκεῖ.

275 ιε'. Τότε οἱ Συρακούσιοι, καὶ ὥλαι αἱ πόλεις τῆς Σικελίας ἐζήξαν βασιλέα Γέρωνα τὸν 6', απόγονον τοῦ Πέλλωνος· Οὗτος δὲ ἡλευθέρωσε πολλοὺς τόπους ἀπὸ τοὺς Καρχηδόνιον· Καὶ ἐπειδὴ οἱ Μαρεστίοι, λαὸς τῆς Καυπανίας, ἐνυπένθαν τὴν Μεσσήνην· ὁ Ιέρων συνεμάχησε μὲ τοὺς Καρχηδόνιον κατ' αὐτῶν· οἱ δὲ Μαρεστίοι ἔλασιν διοίστειαν ἀπὸ τοὺς **280 Ρωμαίους·** Καὶ ὁ Αὐτος Κλαύδιος, σφραγίζος τῶν Ρωμαίων, ἐνίκησε τοὺς Συρακούσιους καὶ Καρχηδόνιον· ὁ δὲ Ιέρων νικηθεὶς, ἔζησεν εἰρήνην μὲ τοὺς Ρωμαίους, τὴν δποίαν καὶ ἐγένετον ἄως τέλος τῆς ξωῆς του.

ιε'. Οἱ δὲ διάδοχος αὐτοῦ Ιέρων ὁ γ', ὁ καὶ Ιερώνυμος, ἔλυσε τὴν φιλίαν τῶν Ρωμαίων· ὅταν ἐντίθησσεν ἀπὸ τὸν Αὐτίβαρ, καὶ ἤσαν εἰς zίνδυρον· τότε ὁ Μαραζέλος ἤλθεν εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ ἐπολιόρκεψε τὰς Συρακούσας· τὰς δποίας ὁ περιφημός Μαΐτρατος Αὐγουστίδης, μὲ τὰς μηχανικάς του ἐφερρέουται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΑΝΑΣΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΑΝΑΣΟΥ

διεφύλαξε τοίς ἔτη. Άλλα τέλος πάντων παρεδόθη-π. Χ.
σαν καὶ αὐταῖς· καὶ ὅλη ἡ Σικελία ἔγεινεν ἐπαρχία 210
τῶν Ε'λλαίων.

ΙΓ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΕΛΛΗΝΩΝ.

*α'. Οἱ δὲ Ε'λληνες, οἵ διοῖοι ἐζάτησαν τὸ παράδειγμα τοῦ κόσμου διὰ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους ἄνδρας,
καὶ μὲν τὴν σοφίαν, καὶ διὰ τὰ μέγιστα ερατιωτικὰ
οὐντεύχονται, κατήγοροι ἀπὸ Γ'ωνάν, νιὸν τοῦ Γ'έ-
ραθ. Καὶ περὶ αὐτῶν ἄλλο δὲν ἠξεύρομεν, παρὶ ὅτι
ἔστων εἰς σπῆλαια καὶ εἰς καλύβας, ὡς ἄγριοι.*

*β'. Μετὰ δὲ πολλοὺς ἐνιαυτοὺς ἥλιθον ἐξ Αἰγύπτου
αποικοί, καὶ ἔισχον εἰς αυτοὺς τὰς αἰχάλας τῆς πα-
δείας καὶ τῶν τεχνῶν· ἐπειτα δὲ διηρέθησαν εἰς διέ-
φορα βασίλεια· τῶν ὅποιον ἀρχαιότερα ἦσαν τὸ τῆς 1915
Ἄχαιας, καὶ τὸ τῆς Κορίτης. Ἐν δὲ ἐβασίλευσεν
ἐπειτα ὁ περίφημος νομοθέτης Μίνως.*

*γ'. Μετ' οὐλίγον δὲ ἥλιθεν ἐξ Φοινίκης ὁ Π'ναχος, 1856
καὶ ἐσύρησε τὸ βασίλειον τοῦ Α"ργους· τὸ διοῖον
ώνομάσθη οὗτως ἐξ τινος τῶν βασιλέων του.*

*δ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ Ω'γύγης ἐκτισε τὰς Θήβας 1706
τῆς Βοιωτίας· Εἰς τούτου τὸν καιρὸν συνέβη μέγις
κατακλυσμὸς· καὶ κατεπόντισε τὴν Α'χαιαν καὶ τὴν
Α'ττικὴν.*

*ε'. Ε"πειτα δὲ ἥλιθεν ὁ Κέκρωψ ἐξ Αἰγύπτου εἰς 1558
τὴν Ε'λλάδα, καὶ κατέκισε τὴν Α'ττικὴν· Καὶ διέ-
ταξε τὸν Α"ρειον Ηάγον, ἀνώτατον κοιτήριον εἰς τὰς
Α'θήνας· καὶ ἐκτισε δώδεκα πύλεις.*

*ϛ'. Οἱ μοίως δὲ καὶ ὁ Δευτακίων, ἥλιθὼν ἀπὸ τὰ 1548
Κανκάσια ὅμη τῆς Α'σίας, ἐσύρησε τὸ βασίλειον τῆς
Θεσσαλίας· οπου, αὐτοῦ βασιλεύοντος, ἔγεινε μέγις
κατακλυσμὸς· καὶ ωνομάσθη τὸν Δευτακίωνος.*

Ϛ'. Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν, συναθροίσας ὁ Δε-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΟΛΗΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΟΛΗΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΧΟΦΙΑΣ Θ. ΛΕΤΣΙΟΣ